

ووشتره خوارییه که

منتدی اقرأ الثقافی
www.igra.afilamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

زنجیره ی چیرۆکه قورئانیه کان

(٢)

ووشتنه خواییه که

ن / منصور علی

و / زانا کریم

بسم الله الرحمن الرحيم

ناوی زنجیره: زنجیره‌ی چیرۆکه قورنانبه‌کان

ناوی پەرتووک: ووشتره‌ خواپیه‌که

نوسینی: منصور علی

وەرگیڕانی: زانا کریم

تیراژ: ۱۰۰۰ دانە

تایپ و دیزاین: کۆمپووتە‌ی یاد

ژمارە‌ی سپاردن: ژمارە‌ی (۱۳۸۰) ی سالی (۲۰۰۹)

له‌ بڵاؤکراوه‌کانی کتیبخانه‌ی (مه‌حوی)

هه‌ولێر/بازاری پۆشنییری

مافی چاپ پارێزراوه‌ بۆ وەرگیڕ

بسم الله الرحمن الرحيم

دهستپیک

زۆرینهی کات که خوی گهوره پیغمبه‌رانی ناردووہ یارمه‌تی
داون به شتی سه‌یرو سه‌مه‌ره که پییان ده‌وتریت (موعجیزه)، ئەو
موعجیزانه بو پیغمبه‌ران بوونه‌ته مایه‌ی راستگوویان و گه‌وره‌یی و
فراوانی ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگار.

ووشتره‌که‌ی پیغمبه‌ر سالحیش سلاوی خوی له‌سه‌ربی
یه‌کیکه له‌و موعجیزه سه‌یرو سه‌رسورپه‌ینه‌رانه که خوی
په‌روه‌ردگار به‌هۆیه‌وه راستگو‌ی ئەو پیغمبه‌ره‌ی ئاشکرا کرد، ئەمه
له‌کاتی‌کدا که قه‌وم و گه‌له‌که‌ی ئەو پیغمبه‌ره دلسۆزه‌یان به
ناته‌واوو درۆزن ده‌دایه قه‌له‌م.

له‌م په‌رتوکه دا گه‌شتیک ده‌که‌ین به ناو باسه‌کانی ئەو
ووشتره‌دا، وه هه‌ول ده‌ده‌ین زیاتر ئاشنا بین به گه‌وره‌یی و
به‌هیزی ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگار، وه هه‌ول ده‌ده‌ین بزانی‌ن گه‌له‌که‌ی
پیغمبه‌ر سالح ناویان چی بوو؟ وه له‌کوی ده‌ژیان؟ وه چیان
به‌سه‌ره‌ات؟

بانگه‌واز ... رښمونی

له ناوچه‌یه‌کی عهره‌بیدا که ناو ده‌برا به (حیجر) له‌نیوانی
حیجاز و ته‌بوکدا گه‌لیک له‌ناویدا ده‌ژبان که پښان ده‌ووترا: گه‌لی
سه‌موود، ئه‌م گه‌ل کومه‌لانیکی زور به‌هیزو به‌توانابوون له
جه‌سته‌و له‌هیزدا و بو‌خویان خه‌ریکی ژبان بوون، به‌لام ژبانیکي پر
له‌خورافات و بی‌باوه‌ری، وه‌ئه‌وه‌نده به‌هیزو خاوه‌ن توانابوون که
شاخه‌کانیان کون ده‌کردو ژبانیان تیډا ده‌برده‌سهر، وه‌له‌باتی
ئه‌وه‌ی له‌سهر ئه‌و هه‌موو نیعمه‌تانه‌ی که خوا پیی دابوون سوپاسی
خوای له‌سهریکه‌ن و هیزه‌کانیان له‌شتی دروستدا سهرف بکه‌ن
خویان خه‌ریک ده‌کرد به‌کاری نار‌ه‌واو پوخله‌واته‌وه، وه‌هه‌مووکات
خویان خه‌ریک ده‌کرد به‌دروستکردنی بت و په‌یکه‌ره‌وه‌و سوجه‌و
کر‌نوشیان بو‌ده‌بردن، وه‌له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شدا هه‌مووکات خه‌ریکی
بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی فه‌سادو گه‌نده‌لی بوون له‌سهر زه‌ویدا و خه‌لکیان
هاند‌ه‌دا بو‌کاری خراب و نار‌ه‌واو بی‌سوود، هه‌موو لایه‌کیشمان
ئه‌و ر‌استی په‌ده‌زاین که په‌روه‌ردگار هیچ گه‌ل و هوژیک سزا
نادات تاوه‌کو ئاگادار که‌ره‌وه‌یه‌کیان بو‌نه‌نیریت، ئه‌وه‌بوو خوای
که‌وره‌ش هه‌ر له‌ناو‌خویاندا که‌سیکی هه‌لبژاردو کردی به‌پیغه‌مبه‌ر،
ئه‌م که‌سه پیشت له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا به‌که‌سیکی ر‌استگوو ده‌ستپاک
و له‌خواترس ناوی ده‌برا، ئه‌و که‌سه‌ش ناوی اسال‌جی کوری

عوبه‌یدا) بوو سلاوی خوای لی بی، هر له‌گه‌ل، یه‌که‌م رۆژی بوونی
 به پیغه‌مبه‌ر ده‌ستی کرد به ئامۆژگاریکردنی خه‌لکی ئه‌و ناوچه‌یه‌و
 پێی ده‌فهرموون: ئه‌ی خه‌لکینه ته‌نها خوا بپهرستن و به‌ندایه‌تی و
 کړنوش ته‌نها بۆ ئه‌و به‌ن و نه‌که‌ن که‌سیکی تر بپجگه له خوا به
 په‌روه‌ردگاری خۆتانی بزائن، وه‌کو په‌روه‌ردگارمان ده‌فهرمویت
 ﴿وَالِیْ ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًاۙ قَالَ یٰقَوْمِ اَعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَکُمْ
 مِنْ اِلٰهٍ غَیْرِہٖ﴾ (الاعراف ۷۳)

واته: بۆسه‌ر قه‌ومی اثمود)یش اصالح‌ای برایانمان نارد
 ئه‌وه‌یش پێی وت‌ن: ئه‌ی گه‌له‌که‌م خوا بپهرستن چونکه جگه له‌و
 خوایه‌کی تهرتان نیه.

وه هه‌موو کاتی‌ک بیری ده‌خستنه‌وه که ئیوه نیعه‌تیکی زۆری
 خواتان به‌سه‌ره‌وه‌یه‌و پێویسته له‌به‌رامبه‌ردا سوپاسی بکه‌ن و
 له‌به‌رامبه‌ریشدا به ته‌نهایی بپهرستن، پێی ده‌فهرموون ﴿هُوَ
 اَنْشَاکُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاسْتَعْمَرَکُمْ فِیْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تُوْبُوْا اِلَیْهِ
 اِنَّ رَّبِّیْ قَرِیْبٌ مُّجِیْبٌ﴾ هود (۶۱)

واته: ئه‌ی گه‌له‌که‌م ته‌نها خوایه‌ی به‌رپای کردون له زه‌ویداو
 داوای لیکردوون که ئاوه‌دانی بکه‌نه‌وه، جاکه وابوو داوای

لیخوشبوونی لی بکهن پاشان بگه پینه وه بۆلای و فه زمانه کانی به جی
ببینن، چونکه بهراستی پهروه ردگاری من زۆر نزیکه و نزا وه رگره
له و که سانه ی لی ده پاره پینه وه و داوای لیخوشبوونی لیده کهن).

که خه لکه که ئهم قسانه یان لی بیست کهوتنه گالته پیکردن
پیی و تۆمه تی زۆر نابه جی و ناماقولیان بۆ هه لده به ست و به
گومراو سه رلیشیواو و خه له فاو ناویان ده بردو بانگیان ده کرد، وه
زۆر به لوت به رزیه وه به و پیغه مبه ره ئازیزه یان ده وت ﴿قَالُوا
يَصْلَحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَنَّا أَنْ نَعْبُدَ مَا
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ﴾ هود (۶۲)

واته: ئهی صالح بهراستی پیش ئهم باسانه تۆ له ناو ئیمه دا
شوینی هیوامان بوویت، ئایا بهرگری ئه وه مان لیده کهیت که شوین
شتیک نه کهوین که باوو باپیرانمان شوینی کهوتوون و
په رستویان؟! ئیمه بهراستی له گوماندا یان له وه ی که تۆ بانگی ئیمه
ده که ی بۆلای و به دبیین لی!.

ئهم پیغه مبه ره دلسۆزه گوپی نه ده دایه قسه ناخۆشه کانیان و
به رده وام بوو له سه ر بانگه وازو رپنمو یی کردنیان بۆ شارپگه ی
ئیسلام و، به جوانترین شیوازو به جوانترین ووته بانگی ده کردن و
ئامۆزگاری ده کردن، وه هه موو کاتیکیش پیی راده که یاندن که من

لهلایهن خواوه رهوانه کراوم و پیغه مبهری خوام، وه ک
 بهروه ردگارمان بۆمان باس ده کات و ده فره مویت: ﴿إِنِّي لَكُمْ
 رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ ﴿١٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿١٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنِ اجْتَرَىٰ عَلَىٰ رَبِّ الْعَلَمِينَ ﴿١٤﴾ أَتَتْرَكُونَ فِي مَا
 هُنَا ءَامِينَ ﴿١٥﴾ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٦﴾ وَزُرُوعٍ وَخَلِّ
 طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٧﴾ وَتَنَجُّتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ
 ﴿١٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿١٩﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٢٠﴾
 الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ الشعراء (١٤٣-١٥٢)

وانه: بهراستی دنیایان که من فرستاده یه کی ئەمین و دلسۆزم
 بۆتان. که وابوو له خوا بترسن و فره مان بهرداری من بکهن من داوای
 هیچ جوړه پاداشتیکتان لى ناکهم له سه ری، من ته نها پاداشتی خوّم
 له بهروه ردگاری جیهانه کان ده خوازم.

ئایا واده زانن ههروا ئالیه دا به خوشی و ئاسوده یی
 ده یلرینه وه (ژیانتان کوتایی نایهت)؟ له ناو باخ و باخات و کانیوای
 سازگارد؟ له ناو بیستان و دارخورمادا که خورمای نه رم و ناسک و
 به تام ده گریت؟ (ههروه ها بۆتان ده لویت مال و شوینی خوش له

چیاکان دا بتاشن و به جوانی دروستی بکهن و به خوښی تیايدا
که شخه بکهن؟ له خوا بترسن و فرمانبهرداري من بکهن.

به فرمانی موسرېف و له سنوور دەرچووه کان هه لسوکهوت
مه کهن ته وانهی که تووی فسادو تاوان له زه ویدا ده چین و
هه رگیز چاکسازی ناکهن.

به م شیویه تهو پیغمبره ئاموژگاری دهرکردن و بانگی
ده کردن، به لام به داخه وه تهوان تهو ئاموژگارییه جوان و
به سودانه یان نه ده بیست و روژ به روژ که لله رقی و بی باوه ریان
زیادی ده کردو تهو پیغمبره یان تومه تبار ده کرد به ناته واو و به
زمانه زه هراویه کانیا ن ده یانوت:

﴿أَبَشِّرْهُ مِنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَسُعُرٍ﴾

أُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِن بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ ﴿ القمر (۲۴-۲۵) ﴾

وانه: باشه ره وایه ئیمه شوینی ناکه که سیك بکهوین له
خومان؟ ئیمه ته گهر برهوا به که سیکی وا بکهین، تهو گانه ئیمه
به راستی له گومرایی و شیتیداين؟! ئایا راسته له نیوان ئیمه دا وهی
و نیگا بو تهو ره وانه کراییت، نه خیر شتی وا ناییت، به لکو تهو هه
کابراهه کی زور دروژن و خو به رسته وهز به گه وره یی ده کات..

بەلگەى راستەقىنە

قەۋمى سەمۇد بەردەوام دەيانويىست پېغەمبەر سالىح لە بانگەوازەكەى سارد بىكەنەۋەۋاى لى بىكەن بىدەنگ بىت، بۆيە رۇژىك ھەموو بى باۋەرەكان لە شۇيىكىدا كۆبۈۋنەۋە تاۋەكو پىلانىك دابىن بۆكەۋەى ئەۋ سەرۋەرە جارىكى تر نەلىت من پېغەمبەرم و لەلايەن خواۋە نىردراوم، دوور لەۋەى كە نەياندەزانى كە خۋاى بالادەستى جىپانەكان بە سەرپەرشتى ئەمى ناردوۋەو كىرۋىەتى بە پېغەمبەر، پاش بىر كىرەنەۋەيەكى زۆر ۋوتيان: ئەگەر تۆ راست دەكەيت و دەلىيت من نىردراۋى خوام دەمانەۋىت ئالەۋ بەردە گەۋرەيەۋە ۋوشترىكى قەلەۋى سوورى جوانمان بۆ دەربىيىت، ئامازەپان كىرد بۆ بەردىكى زۆر گەۋرە كە لەۋ ناۋچەيەدا بوو لە نرىك شاخىك، پېغەمبەر سالىحىش سلاۋى خۋاى لى بى فەرموۋى: ئەى خەلىكىنە دابەزاندى ئايەت و بەلگەيەكى لەۋ شىۋەيە كارىكى زۆر دژۋارەۋ لەسەرمان دەكەۋىت، چۈنكە ئەگەر ئايەتىكى لەۋ شىۋەتان نىشاندىراۋ پاش ئەۋەش ھەر بەردەوام بوون لەسەر سەختى و بىباۋەرى ئەۋە ئەۋكات ھىچ شتىك سوودتان پىناگەيەنىت جگە لە سزاي خۋاى نەبىت، بۆيە ئەى خەلىكىنە ئامۇژگارىتان دەكەم شۇيى ھەۋاۋ ئارەزوۋەكانتان مەكەون و من

هەرگیز شتیکتان پیناڵیم که راست نه‌بیت و من دلسۆزی ئیوه‌م و
چاکه‌و به‌خته‌وه‌ری ئیوه مه‌به‌ستمه...

وه ئه‌گهر به‌لگه‌شتان ده‌وێت له‌سه‌ر بوونی خوا ئه‌وا سه‌یری
ئه‌و شتانه بکه‌ن که له‌به‌رچاوتاندایه له‌زه‌وی و ئاسمانه‌کان و ئازهل
و بالداره‌کان و ده‌ریاکان و خشوکه‌کان و خۆتان و .... هتد

به‌م شیوه‌یه ئه‌م پێغه‌مبه‌ره به‌سۆزه ئامۆژگاری بۆ ده‌کردن و
ووتاری بۆ ده‌دان، به‌لام بێ سوود بوو چونکه ئاره‌زووه‌کانیان زال
بوو به‌سه‌ر ژیریاندا، ئه‌وسا به‌و نێردراوه‌ی خوايان ووت ﴿إِنَّمَا
أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿الشعراء (۱۵۳-۱۵۴)﴾

واته: وا دیاره، به‌راستی تۆ له‌وانه‌یت که فیل و جادوت
لێکراوه!

تۆ جگه له‌وه‌ی که ههر به‌شه‌ریکی وه‌کو ئیمه‌ی هێچی ترنیت،
به‌لگه‌یه‌که‌مان نیشان بده ئه‌گهر له‌راستگو‌یانیته؟!
پێغه‌مبه‌ر سālج زانی که قسه‌کردن سوودی بۆیان نی‌یه، بۆیه
فه‌رمووی: ئه‌ی خه‌لکینه ئه‌گهر ئه‌و شته‌ی ده‌تانه‌وێت په‌روه‌ردگار
بۆی به‌جێ هێنان ئیتر من به‌دروناخه‌نه‌وه‌و به‌روا ده‌هینن به‌خوا و

وازیش دین له پهرستی بت و پهیکرهکان و تنها کړنوش و
سوجه ده بو پروهردگار دهبن؟

خه لکه کەش له وه لاما ووتیان: بهی، نه گەر تو نهو داواپه مان
بو بکهیت له خواکەت و نهویش بومان جی بهی بکات سهره نجام
نیمهش براده کهین و موسلمان دهبین،

پیغمبر ساله حیش سهلامی خوی له سهری چوو شوینی
نو پز کردنه که یه وه و پاراپه وه ووتی: پروهردگار امانه به لینیان
پیداوم نه گەر تو نهو داوايان بو جی بهی بکهیت نهوا ایمانت پی
دهینن، ساخواپه داواکهیان بو بهینه ره دی...

دەرچوونی ووشتړه که

پاش دوعاکه ی پیغه مبهړ سالج هه موویان سهیری بهرده
 گه وره که یان ده کرد و چاوه ری بوون، پاش ماوه یه کی زور کم به
 فه رمانی خوی بالاده ست بهرده گه وره که پارچه پارچه هه پرون
 به هه پرون بوو، نه وسا له نیوه ندی نه و بهرده وه ووشتړیک به
 فه رمانی خوی گه وره ده ریپه ریپه ده ره وه، وهک په روه ردگارمان له
 قورثانی پیروژدا ده فه رمویت: ﴿إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ
 فَأَرْتَقِبْهُمْ وَأَصْطَبِرْ﴾ القمر (۲۷)

وانه: بیگومان نه و ووشتړه ی که بیانوویان گرت، له بهرد
 په یدامان کرد، به وهش تاقیمان کردنه وه، جا- نه ی سالج-
 چاودیریان بکه، بزانه چی ده کهن، خوگرو ئارامگیریش به
 له بهرده م کاروگرده وه ی ناشرینپانه وه

له بهرامبهړ نه م موعجیزه گه وره یه دا ده سته چی خیرا
 هه ندیکیان ئیمان و باوه ریان هیئا، به لام نه وانی تر
 بیباوه ریپه کانیاں زیاتر توخ بووه وه و نه مجاره یان نه و پیغه مبهړه یان
 به ساحیرو کاهین ناوپردو ده یانوت چاوبه ستمان لیده کات و
 شته کانی هه مووی سیحرو درویه ..

ووشره که له‌ناو گه‌لی سه‌مورد

ووشتره که له ناو ئەو خەڵکەدا زۆر جیگەی سەر سوڤمان بوو، وە
هەمووکات هەموویان لێی وورد دەبوونەوه، پەروەردگاریش نیگای
کرد بۆ پیغەمبەر سālج که نه‌که‌ن به‌ خرابی مامەلە‌ی له‌ گە‌لدا بکه‌ن
و عه‌زیت و ئازاری بدەن، وه‌ ئاوی بیرەکانیش بکه‌ن به‌ دوو
به‌شه‌وه، به‌شیکیان له‌ رۆژیکدا بۆ ئاژه‌له‌کانی خوتان، به‌شیکیانیانیش
له‌ رۆژیکی سه‌ربه‌خودا بۆ ووشره‌که و وا‌زی لی بی‌ینن، تاوه‌کو به‌
چاک‌ی بژی و شیر‌ی زور‌یشتان پی‌یبه‌خشیت، وه‌ پی‌ی ده‌ووتن:

﴿وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضٍ

اللَّهُ وَلَا تَمْسُوهَا بِسَوْءٍ فَإِنَّا حُذِرْنَا عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾ هود (٦٤)

واته: ئەي خزمه کانم ئەمه ووشتره که یه که له لایهن خواوه کراوه به موعجیزه و نیشانه یه کی تایبتهت الهه سهر دسه لاتى خوێ و پراستی پیغه مبه ریتی من! و دهستی بو نه بهن, ئەگینا سزایه کی نزیک ده تانگرت.

وہ پیۓ دھوئیں:

﴿هَذِهِ نَاقَةُ هَآ شَرِبْتَ وَلَكُمَّ شَرِبَ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ وَلَا

تَمْسُوْهَا بِسُوْرٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَّوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿الشعراء (۱۵۵-۱۵۶)﴾

واته: ئه‌مه ووشتریکه و موعجیزه به که ده‌بیٚت رۆژیک ئاو ته‌ن‌ها
بو ئه‌م بیٚت، رۆژیکیش بو ئیوه، دیاریکراو بیٚت، نه‌کن ده‌ست
دریژی بکه‌نه‌سه‌رو ئازاری بده‌ن، به‌هوی ئه‌وه‌وه سزایه‌کی سه‌خت
له رۆژیکی سامناکدا یه‌خه‌تان نه‌گریٚت.

به‌م جوړه خه‌لکه‌کش رازی بوون و رپکه‌وتن له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر
سالح دا، ووشتره‌کش بوخوی دمله‌وه‌راو ئه‌ملاولای ده‌کردو له
بیره‌کانیش ئاوی ده‌خواردوه له رۆژه‌که‌ی خوٚدا،

وه ئه‌وه‌نده سه‌یربوو له‌هه‌رشوینیکه‌وه برۆش‌تایه خیرا هه‌رچی
ئازه‌ل و بالدار هه‌بوو لیی دوورده‌که‌وتنه‌وه‌وه ئه‌وناوه‌یان
جیده‌هیشٚت،

وه له هه‌رشوینیکیش پشوی بدایه هیچ ئازه‌ل و بالنده‌و
خشوکیک نزیکی ئه‌و شوینه نه‌ده‌که‌وتن و لیی دوورده‌که‌وتنه‌وه‌وه..

گۆنکره شه يتانه که

ووشتره که به ئازادی بوخۆی ده ژیاو که سیش ئازاری نه ده دا،
به لām پاش ماوه یه ک کافره کان ههستیان کرد که ئه م به لگه
گه وره یه که له بهرچاویانه زهره ری زۆره بو ئه وان، ئه مجاره یان
بیریکی زۆر خراپ و نه گونجاو هات به میشکیاندا که ئه ویش
بریتی بوو له وهی خۆیان له ووشتره که رزگار بکه ن و ووشتره که
له ناوبه ن، چونکه ده یان ووت به لگه ی سālح له سه ر راستیتی قسه کانی
ئهم ووشتره یه، وه ئه گه ر ئیمه توانیمان ئهم ووشتره له ناوبه یه ن و
بیغه وتینین ئه وه ئه وسا ده توانین جاریکی تریش سālح به درۆ
بکه یه وه، به لām هه تا وه کو ئهم ووشتره زیندوبی و له ناوماندا ییت
هیچ شتی کمان پیناکریت، ئه وه بوو هه موویان کو بوونه وه بو
له ناوبردنی ووشتره که و شه يتانیش هه موو ساتی هانی ده دان که
ئهو کاره ئه نجام ده ن، وه به وه سه وه سه کانی ئهو کاره درندانه و
ئهو کاره به ده ی له بهرچاو جوان و شیرین ده کردن، تا ئه وه بوو
هه موو بییاوهره کان وه سه وه سه کانی شه يتانیان قبول کردو هه موویان
به یه کجار بریاریاندا که ووشتره که له ناوبه ن و سه ری ببه ن، وه
له هه موو لایه کیشه وه خه لکیان بو ئهم کاره ناشرین و نا په سه نده
هان ده دا ..

كوشتنى وشترهكه

پاش ئه وهى هه موو لايه كيان كو دهنك بوون له سه ر كوشتن و له ناو بردنى و وشتره كه پياوه گه وه كانيان هه لسان به دانانى نه خشه په كى شه يتانى بو جى به چيكردى ئه م كاره نه خوازراوه , نه خشه كهش برىتى بوو له وهى كه دوو پياوى به هيژيان ديارى كرد بو سهر برىنى و وشتره كه , وه بوئه وهى قه ناعه ت به و دوو پياوه بپيئن مال و سامان و ئافره تيان به باشتري هوكار دانا بو هه لئه تاندى ئه و دوو كه سه , ئه و دوو كه سه ش برىتى بوون له :

١/قه دارى كورى سالي ف

٢/مه سره عى كورى مه هره ج

پاشان بپاوه ره كان ده ستيان كرد به كاره كانيان , سه پريان كرد مه سره ع هه زى له كچه مامى كى خويه تى , بوئه خيرا چوون بولاي ئه و كچه ووتيان ده بپت كارى كى وای لى بكه پت كه له به رخا نرى تو و وشتره كه بكوژي ت , ئه وه بوو ئه و كچه ش رۆژي ك خوى زور جوان كردو چوو بولاي مه سره ع و پيى ووت : ئه گه ر بتوانيت و وشتره كه سهر برى ت خومت پيشكه ش ده كه م , مه سره ع زوبه زو ئاماده يى خوى ده ربرى و به م شيوه يه خه له تانديان ,

پاشان بیباوه ره کان هاتن ئیشیان له سهر که سه که ی تر کرد که
 ناوی قه دار بوو، بۆ ئەم مه به ستهش ئافره تیکیان بۆ ئەمیش
 پیشینی کرد که ئافره تیکی پیرو په ککه وته بوو ناویشی (عونه یزه)
 بوو، به لام ئەوه ی شایه نی باسکردن بیت ئەم ئافره ته خاوه نی چوار
 کچ بوو، ئەم ئافره ته پیره شیان ره وانه ی لای قه دار کرد، ئەویش
 چوو، ئەوسا به و لاوه ی ووت: ئەگەر تو بتوانیت ئەو ووشره
 له ناو به ریت و سه ری به ریت ئەوه له چوار کچه کهم هه زت له
 کامه یان بوو پیشکه شتی ده کهم، به م شیوه یه ئەو لاوه شیان
 رازی کرد، پاشان ههر به مجۆره فیلانه هه وت لاوی تریشیان
 له خسته بردو هه رنۆیان ئاماده کردن بۆ له ناو بردنی ووشره
 خاویه که، وه ک خوی گه و ره ده ر به ریه یان ده فه رمویت:

﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي

الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ النمل (١٤٨)

وانه: لهو شارهدا نو ده سته هه بوو که گوناھو تاوانیان ئەنجام
 ده داو تووی خراپه یان له وولاتدا ده چاندو به لای چاکه و چاکه کاریدا
 نه ده چوون.

له به یانی یه کی زوودا هه رحه وتیان له شوینیکدا کو بوونه وه
 تاوه کو ووشره که سه ربهرن و له ناوی به نه، له شوینیکدا بو ی

دانیشتبوون و خوځان بو مهلاس دابوو، نهوهوو دواى كه ميگ
 ووشره كه له شوينه كې خوۍ هاته دهره وه، يه كسهر مه سره ع
 تيريكى تيگرت و قه دارى سهرسه ختيش به شمشيريك قاچيكي
 په راندو ووشره كې خست له سهر زهوى، پاشان قه دار تيريكى
 چه قاند له ملي ووشره كه و پاشان به خنجه ريك ووشره كې
 سهر برې و سهرى له لاشه ى جيا كرده وه، بهم جوړه خوۍ توشى نه و
 گونا هو تاوانه گه ورپه كرد، چونكه نه و ووشره ثايه تيك بوو له
 ثايه ته سهر سورپه ينه زه كاني په روه ردگار، خواى گه ورش له و
 قه داره توره يه و نه و هه لوېسته تاوانه شى له قورئاندا تو مار كرد كه
 ده فهرمويت:

﴿إِذْ أُنْبِئَتْ أَشْقَاهَا﴾ الشمس (۱۲)

واته: كاتيك شه قاوه و خوانه ناسترين كه سيان خوۍ راپسكاند
 ابو سهر برينى ووشره كه).

پيغهمبرى خوشه ويستان ﷺ دهر باره ى نه م ثايه ته
 ده فهرمويت: (نه و پياوه) پياويكي داپوشهر و به ييز و خاوه ن
 شه هامه ت بوو له ناو هوژه كه يدا، وه اله ده سه لات و زوړى كه س و
 كاردا! وه كو نه بى زه مه و ابو . (أحمد)

وه روژيكيان پيغهمبه ﷺ على كورى نه بى تاليبى بانگ كرد و
 پي فهرموو: ثايا قسه ت بو بكم دهر باره ى خراپترين كه س له ناو

خه کیدا؟ (ایمامی عه‌لیش) وتی: به‌لی، پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام فه‌رمووی: دوو که‌سن:

یه‌که‌میان ئه‌و پیاوه سور که‌له بوو که له قه‌ومی سه‌موددا وشته‌که‌ی سه‌ربرپی، دوو‌ه‌میشیان ئه‌و که‌سه‌یه که ده‌دات له سه‌ری تو و به‌هوی زوری خوینی سه‌رته‌وه ریشیت به‌ خوین ته‌ر ئه‌کات. (ابن ابی حاتم)

وه ده‌لین ئه‌و پیاوه قه‌دار سالیفی باوکی به‌هوی زیناوه قه‌داری بووه و قه‌داری کوری به‌ره‌ی زینا بوه..

پیش ئه‌وه سālج پیغه‌مبه‌ر زانی به‌ته‌مای کوشتنی وشته‌که‌ن بویه زوو به‌ زوو ئاگاداری کردنه‌وه و پیی وتن: نه‌که‌ن نزیک ببنه‌وه له کاری وا نابه‌جی و ناره‌وا، به‌لام ئه‌وان گو‌ییان نه‌دایه قسه‌که‌ی و وشته‌که‌یان سه‌ربرپی.

خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمویت ﴿فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحْ أَّتَيْنَا بِمَا نَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾

الأعراف ۷۷

واته: یه‌کسه‌ر چوون وشته‌که‌ان سه‌ربرپی و له فه‌رمانی په‌روه‌ر دگاریان یاخیبوون وتیان: ئه‌ی سālج ئه‌گه‌ر تو له پیغه‌مبه‌رانیت ئاده‌ی ئه‌و هه‌ره‌شانه‌ی که لی‌مان ده‌که‌یت بۆمان پیش به‌ینه.

دهربازبوون...سزا

ئەو نو دەستەپە لەدوای کوشتنی ووشتەرە که هەر وازیان
 نههیناو ئەمجارهیان پیلان و نهخشهیان کیشا تاوه کو پیغمهبر سالح
 بکوژن، بوئەوهش لهناو ئەشکهوتیکدا خویان مه لاسدا، چاوه پڕی
 ئەوه بوون که پیغمهبر سالح سهلامی خوای لی بی به بهردهم
 ئەشکهوتە کهدا بیت و ئەمانیش خیرا هه لکوتنه سهری و بیکوژن،
 به لام پیش ئەوهی پیغمهبر سالح بگانه لای ئەشکهوتە که به
 فهرمانی خوای بالادەست کیوه که رما به سهریانداو هه ره لهویدا هه
 نوپان مردن، خوای خوشه و یست له قورئانی پیروژدا لهم باره یه وه
 ده فهرمویت:

﴿قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ
 مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٥١﴾ وَمَكْرُؤًا مَكْرَأً
 وَمَكْرُؤًا مَكْرَأً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ
 عِقَابُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ﴾ النمل (٥١-٥٢)

واته: هه موویان سویندیان به خوا بو یه کتر خوارد که له
 شهودا بدەن به سهه سالح و مال و مندالی داو له ناویان بهرن،
 پاشان ئەه کهر گومانیان لیکردین سویند ده خوین و به کهس و کاری

دهلین: ئیمه ئاگامان له تیاچوونی ئەوان نیهو دلبابن ئیمه
راستگۆین.

ئەو تاوانبارانە پیلان و تەلەكەیان گیرا (بۆ لەناوبردنی صالح و
شۆینكەوتووانی) ئیمەش نەخشەیهکی ترمەن كیشا (بۆ رزگارکردنی
ئیمانداران و لەناوبردنی خوا نەناسان) ئەوان ئاگیان لی نەبوو،
هەستیان پی نەدەكرد جا ئیتر سەرنج بدە و تەماشاكە،
سەرنجی پیلانكەیان چیان بەسەرھات، بەراستی ئیمە ئەوانمان
لەناوبرد.

پاشان خۆی گەرە نیگای كرد بۆ پیغمبەر صالح كه دواى سى
رۆژى تر سزای خودا دەناریتە سەریان، پیغمبەر صالحیش سلاوی
خۆی نەسەری پی س: (گەیاندن و ئاگاداری كردنەوهو فەرمووی
﴿تَمَتُّوْا فِیْ دَارِکُمْ ثَلَاثَةَ اَیَّامٍ ۚ ذٰلِکَ عَمْرٌ مَّکْذُوْبٌ﴾
هود (۶۵)

واتە: رابوین له مال و مەنزلی خۆتاندا بۆماوهی سى رۆژ
ادواى ئەو ماوه دیاری كراوه تیادهچن) و ئەوەش پەیمانیکەو
هەرگیز بە درۆ ناخړیتەوه.

پاشان پیغمبەر صالح و ئەو كەسانەى ئیمانیان پینابوو ئەو
ناوچەیان بەجی هیشت تاوهكو سزاكە نەیانگړیتەوه، بەلام
لهوكاتەشدا بیباوه‌ره‌كان له قسه‌ ناشرینه‌كانی خۆیان نەدەكه‌وتن و

گالته‌یان ده‌کرد به پیغه‌مبه‌ر صالح و ئیمانداره‌کان، ئه‌وه‌بوو
 پیغه‌مبه‌ر صالح و ئیمانداره‌کان دوور‌که‌وتنه‌وه‌و رو‌یشتن، ئه‌وسا
 خه‌لکی بی‌باوه‌ری ئه‌و ناوچه‌ی سه‌موده له روژی یه‌که‌مدا
 ده‌مو‌چاوه‌کانیان زه‌رد هه‌لکه‌را.

له روژی دووه‌میشدا ده‌موو چاوه‌کانیان سوور داگیرسا، له
 روژی سییه‌میشدا که روژی سزاکه‌بوو ده‌موو چاوه‌کانیان ره‌ش
 ره‌ش بوو، پاشان له ئاسمانه‌وه‌ ده‌نگیکی زۆر دژوارو سامناک و
 ترسناک به‌ره‌و روویان بوویه‌وه و هه‌موویان زوقیا‌چو، ئه‌وسا رو‌ج
 له لاشه‌یاندا نه‌ماو هه‌موویان مردن...

خوا‌ی کرد‌گار له قورئانی په‌رۆزدا ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا خَجَيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ
 بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٦﴾
 وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ
 جِثِيمٍ ﴿١٧﴾ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ آلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا
 رَبَّهُمْ ۚ آلَا بَعْدَ لَثَمُودَ﴾ هود (٦٦-٦٨)

واته: جا کاتی‌ک فه‌رمانی ئی‌مه‌هات و به‌ریاردرا له‌کاتی

دیاری کراوداو ئه‌وه‌ صالح و ئه‌وانه‌ی به‌روایان هی‌نا‌بوو

له‌گه‌لیدا بزگارمانکردن به میهره‌بانی و به‌زه‌یی خۆمان، له
سه‌رشوێری ئهو رۆژه‌ش په‌ناماندان، به‌راستی
په‌روه‌ردگارت هه‌رخۆی خاوه‌نی هه‌زه‌و بالاده‌سته‌.

جا ئەو دەنگە سامناکەى بوو ھۆى تياچوونيان ھەموو ئەوانەى گەرت کە تاوان و ستەميان کرد و فەرمانبەردارى پەرەردگاريان نەبوون، سەرەنجام ھەموويان لە شوينەکانى خوياندا کەوتن بەرووى زەويداو تياچوون لە بەرەبەياندا.

وہک تھوہی کہ ہر لہوشوینہ نہبوون و تیایدا
 نہژیابن، ناگاداربن، بہراستی ہوژی شود بی بروا بوون بہ
 پھروہردگاربان و بی وہفا بوون بہرامیہدی، ناگاداربن
 بریاری دووری لہ بہزہی خوا، درا بو ہوژی شودیش۔

پەرۋەردىگارا: بە گوناھو ھەلەي خۇمان لەگەل مەكە و
لە تاوانەكانمان خۇشپەي،

خوایه گیان له ژياندا توشی تاقیکردنه وهیه کمان مه که
 که نه توانین له بهرام بهریدا رابوهستین و یارمه تی و
 کومه کیمان بکه بۆ هه موو قسه و کاریکی خیر و چاکه .
 خوایه گیان هه موو کات ترسی خۆت له ناو دلماندا
 بروینه... آمین... آمین

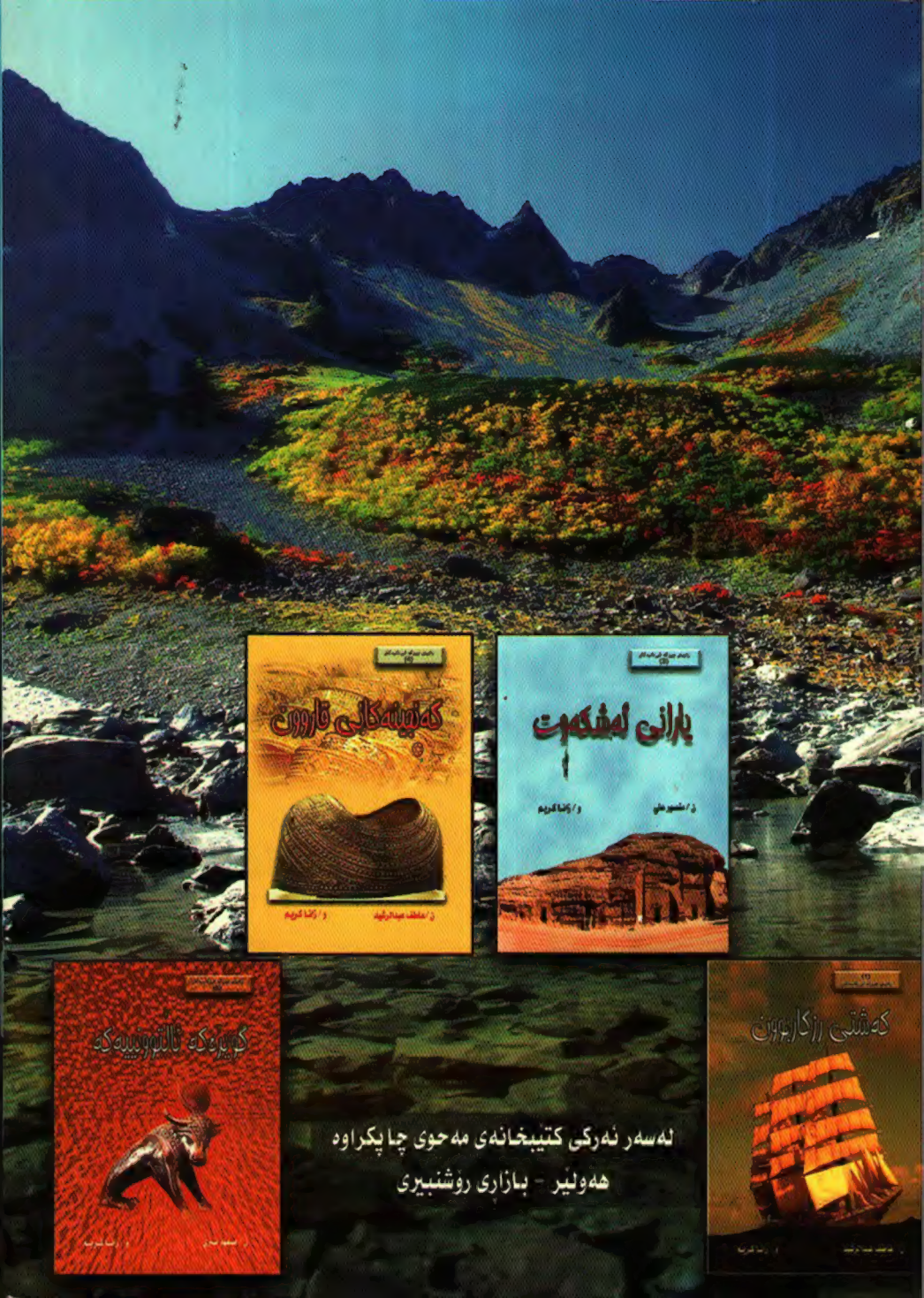
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۲۰۹/۴/۹

والسلام علیکم و رحمة الله

له سهر نه رگي کتيبخانه ي مه حوى چا پکراوه
ههولير - بازاری روشنبري